

Sygn. akt VI U 552/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Zofia Pawelczyk

Protokolant: protokolant sądowy Aleksandra Łaszuk

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2016 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy K. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

z udziałem (...)

o zasiłek chorobowy

z odwołania K. D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...) roku, znak: (...)

orzeka:

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje K. D. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 12.10.2015r. do 08.11.2015r.

Sygn. akt VI U 552/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił ubezpieczonej K. D. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 12 października 2015r. do 08 listopada 2015r. W uzasadnieniu owej decyzji organ rentowy wskazał, że tytuł ubezpieczenia K. D. ustął z dniem 13 sierpnia 2015 roku, jednocześnie z ustaleń organu rentowego wynika, że ma ona inny tytuł do objęcia ubezpieczeniem dobrowolnym - umowę zlecenia zawartą z (...).

(decyzja z dnia 04.11.2015r. – k. 1 akt rentowych)

Od powyższej decyzji K. D. wniosła odwołanie, w którym wskazała, że w dniu 4 listopada 2014 r. podpisała powierzenie swoich obowiązków wynikających z umowy zlecenia, które to powierzenie było zaakceptowane przez strony umowy zlecenia oraz trwało aż do jego odwołania.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powtarzając argumentację wskazaną w uzasadnieniu skażonej decyzji. Organ wskazał, że po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego odwołująca się kontynuowała pracę zarobkową na podstawie umowy zlecenia z (...).

(odpowiedź na odwołanie – k. 2 – 3)

Zainteresowany (...) nie zajął stanowiska w sprawie, jednakże w toku postępowania składał oświadczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się K. D. była niezdolna do pracy z powodu choroby w okresie od dnia 24 sierpnia 2015 roku do dnia 8 listopada 2015 roku. Z dniem 13 sierpnia 2015 roku ustał tytuł ubezpieczenia odwołującej wynikający z prowadzonej przez nią działalności gospodarczej.

(bezsporne, a nadto dowód: zaświadczenia lekarskie – k. 14 – 19)

Odwołująca zawarła ze spółką (...)z siedzibą we W. umowę zlecenia z dnia 25 maja 2011 roku nr (...), na podstawie której zobowiązała się do wykonywania zlecenia w postaci roznoszenia do odbiorców indywidualnych druków reklamowych powierzonych przez zleceniodawcę.

W dniu 4 listopada 2014 roku K. D. powierzyła czynności z tytułu umowy zlecenia innej osobie – matce E. D. i od tej daty odwołująca nie wykonywała obowiązków wynikających z umowy zlecenia. Zleceniobiorca, reprezentowany przez Kierownika Regionu, wyraził zgodę na takie przejęcie obowiązków z tej umowy.

Wynagrodzenie z tytułu wykonania umowy było przesyłane na konto bankowe odwołującej od dnia 25 maja 2011 r. Wynagrodzenie było przekazywane przez K. D. osobie faktycznie wykonującej obowiązki z umowy zlecenia – E. D., wynagrodzenie za miesiące od lipca 2015 r. do lutego 2016 r. było przekazywane przez K. D. za potwierdzeniem pisemnym przez E. D. i A. M.- pracownika (...).

(dowód: umowa zlecenia z dnia 25.05.2011r. – k. 13 akt rentowych, oświadczenie w przedmiocie przejęcia obowiązków z umowy zlecenia – k. 5 akt rentowych; oświadczenie (...) - k.39 i oświadczenie (...) - k.46; potwierdzenia przelewów - k.54-61; potwierdzenie otrzymania wynagrodzenia przez E. D. - k.62-69)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy, przede wszystkim załączonych przez odwołującą potwierdzeń przelewu z k. 54-61, potwierdzeń przekazania wynagrodzenia k.62-69, oraz oświadczeń zainteresowanego (...). Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Na żadnym etapie rozpoznawania sprawy strony postępowania nie zakwestionowały jakiegokolwiek dowodu, nie podniosły jego nieautentyczności lub niezgodności ze stanem rzeczywistym. Były one zatem nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondowały ze sobą, tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Strony nie wносиły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z regulacją z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 roku, poz. 159, ze zm.; dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. W niniejszej sprawie tytuł ubezpieczenia chorobowego odwołującej się ustał z dniem 13 sierpnia 2015 roku, jednak jednocześnie spełnione zostały przesłanki pozwalające na dalsze wypłacanie jej zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia, które wynikają z art. 7 ustawy zasiłkowej.

W tym jednak miejscu należy wskazać na regulację z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej, który wskazuje, że zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. Oznacza to więc, że unormowanie z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej

wyłącza dobrodziejstwo wynikające dla ubezpieczonego z art. 7 tej ustawy. W niniejszej sprawie organ rentowy wskazał właśnie na spełnienie owej przesłanki, ZUS bowiem przyjął, że odwołująca po ustaniu jej tytułu ubezpieczenia kontynuowała dalej działalność wynikającą z zawartej przez nią umowy zlecenia, która to działalność stanowiła dla niej tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym.

Z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, że odwołująca faktycznie zawarła dnia 25 maja 2011 roku umowę zlecenie ze spółką (...). Umowa ta nie została rozwiązana również po ustaniu tytułu ubezpieczenia związanego z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą. Jednocześnie Sąd ustalił, że w rzeczywistości przez cały okres niezdolności odwołującej do pracy nie wykonywała ona zleconych jej na podstawie owej umowy czynności, gdyż obowiązek wykonania tych czynności został przekazany na jej matkę E. D. od dnia 4 listopada 2014 r. Również wynagrodzenie z tytułu owej umowy było przekazywane przez odwołującą E. D., czyli osobie faktycznie wykonującej czynności wynikające z umowy zlecenia, co zostało wykazane pisemnymi potwierdzeniami.

W tym miejscu należy przeanalizować, czy rzeczywiście w niniejszej sprawie za spełnioną można uznać przesłankę z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej. Warto bowiem zwrócić uwagę, że regulacja ta w swej treści wskazuje na sytuację, w której osoba niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia kontynuuje działalność zarobkową, stanowiącą tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym. Otóż w ocenie Sądu poprzez wprowadzenie takiej regulacji ustawodawcy chodziło o wyeliminowanie sytuacji, w których dana osoba zachowuje prawo do zasiłku chorobowego z tytułu poprzedniego zatrudnienia, a jednocześnie ma inne źródło dochodu w okresie objętym zwolnieniem lekarskim, które umożliwia jej opłacenie składek ubezpieczeniowych na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. Stąd też niezwykle istotnym jest ustalenie, czy odwołująca miała w okresie swej niezdolności do pracy zawartą jakąś inną umowę zlecenia, ale też czy w ramach owej umowy zlecenia otrzymywała ona w okresie tej niezdolności do pracy jakiegokolwiek wynagrodzenie, z którego mogłaby opłacić składki. Oznaczałoby to bowiem realną możliwość wykorzystania przez nią owego tytułu do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, jakim jest umowa zlecenia.

W niniejszej jednak sprawie, co zostało już wyżej wskazane, odwołująca w istocie nie wykonywała w okresie swej niezdolności do pracy żadnych czynności na podstawie umowy zlecenia z dnia 25 maja 2011 roku nr (...). Sąd ustalił, że zleceniodawca przysyłał pieniądze z tytułu owej umowy na konto odwołującej, gdyż z umowy powierzenia obowiązków nie wynika zmiana konta, na które miało być przesyłane wynagrodzenie, jednak postępowanie dowodowe wykazało, że w rzeczywistości przelewane pieniądze były przekazywane przez odwołującą osobie faktycznie wykonującej umowę zlecenia, czyli jej matce E. D.. Powyższe oznacza, że odwołująca nie kontynuowała żadnej działalności zarobkowej, nie otrzymywała ona również żadnego wynagrodzenia z tytułu umowy zlecenia z dnia 25 maja 2011 roku. Tym samym nie sposób uznać, aby spełniona została przesłanka z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej przemawiająca przeciwko przyznaniu odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za wskazany w skarżonej decyzji okres.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję ZUS z dnia (...)roku, znak: (...), i przyznając odwołującej się prawo do zasiłku chorobowego za okres od 12 października 2015r. do 08 listopada 2015r.